

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Det er et aarligt tilbagevendende Lovforslag, som jeg herved har den Ære at forelægge for det høje Ting. Lovforslaget tilsigter for Skatteaaret 1924—25 at træffe saadanne midlertidige Forandringer i de gældende Regler vedrørende Skatteligningen i København og Frederiksberg dels med Hensyn til Børnefradragets Størrelse, dels med Hensyn til den Rateskala, hvorefter Indkomstskattens Grundbeløb beregnes, at vi ogsaa i dette Skatteaar i Københavns og Frederiksberg Kommuner kan foretage Ligningen paa det Grundlag, som har været gældende i de senere Skatteaar. Samtidig dermed aabnes Adgang til Tilvejebringelse af en Skattevedtægt for Frederiksberg Kommune, hvorefter den ordinære Indkomstskat ogsaa der kan beregnes efter en Skala, som fastsættes indenfor de i § 5 i Loven af 22. December 1919 fastsatte Regler. Børnefradraget foreslaas i Henhold til Beslutning af Københavns Kommunalbestyrelse sat til højst 400 Kr. for hvert Barn under 15 Aar, ligesom Tilfældet var i Skatteaaret 1923—24. Vel har man fra Frederiksberg Kommunalbestyrelses Side ønsket, at Børnefradraget skulde kunne forhøjes til 500 Kr. pr. Barn, men af Hensyn til det ønskelige i at have en fælles Ordning for København og Frederiksberg har jeg ikke ment, det var forsvareligt at anbefale den Adgang, som Frederiksberg Kommunalbestyrelse paa dette Punkt har ønsket til en Ordning, som afveg fra den, der er gældende i København.

Lovforslagets § 2 tilsigter at give Adgang til, at Budgetbehandlingen i København for Skatteaaret 1924—25 først skal være tilendebragt den 31. Marts 1924 i Stedet for, som bestemt i den gældende Lov, allerede i Februar Maaned. Dette foreslaas navnlig under Hensyn til, at det paa Grund af Tidens hele økonomiske Usikkerhed endnu ikke er muligt at faa et tilstrækkelig klart Overblik over Kommunens Indtægter og Udgifter for det kommende Regnskabsaar, og at det derfor vilde være vanskeligt for ikke at sige umuligt at tilendebringe Budgetbehandlingen senest den 15. Februar.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til hurtig Behandling, idet det for Ligningsarbejdet i de to Kommuner, som Lovforslaget angaar, har en ikke uvæsentlig Betydning, at man saa snart som muligt

har den fornødne lovmæssige Basis for dette Arbejde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret.

Maegaard: Det Lovforslag, vi her har til Behandling, er jo fremkommet efter Forhandling mellem Repræsentanter for de tre nordiske Landes Regeringer, og det skulde erstatte den bestaaende Lov, der jo ikke længere er ny — den stammer fra 1898. Ganske vist er der siden sket visse Ændringer i Lovens Bestemmelser, men Hovedgrundlaget, hvorefter der endnu arbejdes, er nedlagt i nævnte Lov. Det har vist sig gennem Aarene — det er jo konstateret derigennem, at de nordiske Riger i Fællesskab har behandlet Spørgsmaalet —, at man paa forskellige Punkter kunde ønske Ændringer i Adgangen til at faa Indfødsret i de forskellige Lande; det har ogsaa vist sig gennem Behandlingen af de aarligt tilbagevendende Love om Indfødsrets Meddelelse, at der fra forskellige Sider har været rettet Henstillinger, om hvilke man maa sige, at hvis de skulde imødekommes, vilde det være nødvendigt at foretage Ændringer i den bestaaende Lov. Det fremgaar heraf, at det vil være naturligt, at man gaar til en Ændring af den bestaaende Lov, og det er derfor, Regeringen ved sin Indenrigsminister har fremsat et Lovforslag herom.

Imidlertid beskæftiger dette Lovforslag sig jo med, havde jeg nær sagt, ret intime Forhold; det griber ret stærkt ind ikke alene i den enkeltes Ret til at erhverve Statsborgerret i det Samfund, hvor han bor, men ogsaa i forskellige andre Forhold. Og jeg ser saaledes paa Sagen, at det, der foreligger her, er et Udkast, som er fremkommet ud fra Hensyn, som gælder mellem de tre nordiske Riger, Danmark, Norge og Sverige. Paa den anden Side maa man ikke være blind for, at særlig i de senere Aar har Udviklingen været en saadan, at medens Kontingentet til dem, der søgte dansk Indfødsret, tidligere hovedsagelig